

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REBACCIO: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba, Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

ESQUITXOS.

UAN tot se presentava de color de rosa, en Cánovas y la majoria, 'l discurs de la corona y 'l projecte de contestació; y Espanya era un jardí de flors y violas, ahont no hi havia més que 'l trist escardot del augment de contribucions y de impostos, vels'hi aquí que un diputat fusionista, en Leon y Castillo, qu' es un home de brahó, empunya la manguera, y comensa á distribuir xorros d' ayqua bullenta.

[Adéu siau jardí plé de il·lusions! Adéu pintadas fuetes de paper de seda!]

L'ayqua bullenta de 'n Leon y Castillo ho ha cremat tot: ja aquell conjunt de maravellas s' ha tornat una sopa...

O sino vajin llegint.

No puch donarlos un raig d' aquell discurs; pero bastaran uns quants esquitxos.

* * * Estém davant per davant de un d' aquests governs impopulars que s' han interposat entre 'l trono y 'l país; que han escarnit lo sistema representatiu, y atret sobre 'l país y 'l trone grans catàstrofes.

Jo m' creya qu' en Cánovas, director espiritual de la Restauració, apartaria questa del mal camí, y m' hi equivocat.

Aquella política optimista del meu partit ja no es possible: aquella il·lusió de que 'l partit liberal pugui pacíficament al poder sense barricades y sense milícia nacional, es una il·lusió abandonada.

Los mateixos errors que varen perdre la restauració dels Estuardos a Inglaterra y dels Borbons a França son professats per la Restauració de Espanya.

¿Qué tal, son d' ayqua tébia aquests esquitxos? Donchs vajan seguit:

* * * Parla després dels xistes del banquete de Sevilla, y de que 'l partit liberal serà poder quan guanyi unas eleccions, ab la galdosa llibertat que té la prempsa y 'l colegi electoral. Si, si: aixís arribaré als vint anys de poder del Sr. conde de les Almenas. ¿Cóm han tenir motius las oposicions per parlar de obstacles tradicionals? Pero ni aquesta majoria representa la voluntat del país. (Moltas gracias! en los bancs de la dreta.) No hi ha de que darlas; es justicia; ni 'l president del Consell es president del Consell de un rey constitucional y parlamentari. Aquí no hi ha més

que las exterioritats de un régimen cubrint las ambicions de un home.

«Ell es amo de las eleccions, amo del Parlament y demana al monarca que 'l conservi en lo poder porque si no perillan las instituciones. En Cánovas reyna y goberna; pero 'l hi agrada més lo primer que lo segon: empuña 'l cetro y converteix lo trone de Sant Fernando ab una estampilla.

«Y tinguéu paciencia. Vaya un xistel Machia-velo vá fundar la política florentina; Cánovas ha fundat la política malaguena.

«Vosaltres varen fer naufragar al general Martínez Campos; pero afortunadament sab de nadar, y si no had estranyar de no haver trobat justicia á la terra, molt s' haurá estranyat de no haverla trobada en lo cel.

Aquí hi venen bé aquells versos del Tenorio:

«Llamé al cielo y no me oyó
y pues sus puertas me cierra,
de mis pasos en la tierra
responda el cielo, no yo.»

* * * «Pot sostenirse la monarquia constitucional de D. Alfonso ab un sol partit en un pais ahent los partits extrems tenen tal potència?

«Lo govern lo que vol es treure'n de la legalitat. ¿Ho fá per quedarse sol? Donchs sápiga que 'l govern que mor' sense successor mor' sense testar, donant 'l ànima al diable y 'l herència á la revolucio, qu' es 'l hereva universal de tots los governs que moren intestats.

Sobre aquest particular, amats lectors, lo que es jo no m' embolico, perque encare no hi fet testament, y no vull dar 'l ànima al diable.

* * * Parlant del decret sobre 'l principat de Asturias, diu qu' en Cánovas fá com aquell que aixeca una paret no més que pel gust de rompers'hi 'l cap, anyadint:

«En Cánovas ofen al rey unes vegadas demanant li le que may 'l hi ha demanat ningú, que 'l conservi en lo lloc que ocupa, perque sino perillan las institucions; y altres vegadas ofen la seva dignitat de pare, demanant li que arrebatí á la seva filla única un títol que 'l hi pertany de dret: en Cánovas ha posat lo peu sobre 'l bressol real.»

* * * «Y en cambi que féu vosaltres més que vejetar? Càrlos II de Inglaterra demanava als seus ministres que no l' importunessin ab asumptos serios. Aquest govern demana á la majoria que no l' hi torbi 'l son. Pero si 'ls ministres tenen son es just que se n' vajan al llit.

Soch de la mateixa opinio. Al llit sense sopà.

* * * Pintura del pais:

«Un déficit fabulos... creació de nous impostos... la familia regida per un decret sense sanció legislativa y que d' per tot la perturbació y 'l alarma, de manera que hi ha mares que no saben si son esposas ó concubinas y fills que ignoran si son legítims ó naturals....»

«Qué hi fá que las partidas de lladres assellen comarcas enteras, si en lloch hi ha tanta segureta, com á las montanyas de Toledo? ¿Qué hi fá que 'l patibul siga l' espectacle casi diari dels espanyols si en Cánovas sosté que 'l nostre poble es lo més liberal de la cristiandat? ¿Qué hi fá que 'ls comicis estiguin deserts y plenes las plassas de toros? ¿Qué hi fá que la joventut en massa desfil per davant de la Restauració com un exercit en marxa, buscant per acampar uns horitzons més amples? ¿Qué hi fá que 'l partit carlista s' organisi y 'l republicà s' engrandeixi y que no més decaiguin los partits monárquics liberals?

«En Cánovas vol dar la batalla á la Revolucio, y al efecte tracta de aislar la República francesa per medi de certas aliansas. (En Cánovas: —No es veritat). Sa senyorfa en aquest banch té 'l deber de mentir.

«Vol dar la batalla á la Revolucio, y no pot realisar aquest propòsit ab l' exemple de una república com la francesa. Dar la batalla á la revolucio es entregar á D. Alfonso lligat de pés y mans als seus enemichs.

«Y ab qui conta per dar la batalla? Ab quins generals? Ab lo marqués de Fuente Fiel? (Riallas). Ell es enemich del militarisme sense recordar de que 'l militarisme l' ha amamantat. A 'n en Cánovas vá parirlo un pronunciament. Suprimint al general Martínez Campos, no estaría aquí. Y cosa estranya, per sustituirse s' ha valgut sempre de generals. Are mateix té al general Quesada en cartera. Qualsevol diria que 'ls homes militars no l' hi serveixen més que per guardarli la caixa.

«Donar la batalla á la Revolucio; fent en lo Nord una política hostil als liberals y simpatica als carlistas y establint las corporacions religiosas... Se creu que fentlo aixís viurá molt temps en pau D. Alfonso XII?

«Ah! L Sr. Cánovas se defensa de la Revolucio ab la guerra-civil. Tal es la seva política. ¿Qué 'l hi ha fet la pàtria á S. S. per tractarla tant malament?

«Trets nosaltres de la legalitat, se queda sol davant del pais y llavors se resolt á tirar-lo guant á la Revolucio!

«Aquests conservadors son incorretjables! Velen dar la batalla. ¿Quina necessitat ne té la monarquia? ¿No n' hi ha prou en que la monarquia haja caigut ja una vegada?

«Féu bé, després que haveu visent tant mal acabar b è fora una inconseqüència de que 'ls arrepentirau á 'l hora de la mort. Cánovas, lo mateix que Ròmulo, vol desapareixer en mitj de una tempest.

Vaja, estimats lectors, i que 'ls sembla? En Leon y Castillo es un dels fusionistas més sossegats. Si 'ls sosegats bullen de aquest modo ¿qué farán les calents?

Ja que m' ha fet 'l article de aquesta setmana,

jo estich per enviarli un nombrament de redactor honorari de la *Campana de Gracia*.

La nostre manguera es per aquest istil: pero no podem usarla: i fiscal hi posa la mà.

Pero tractantse de un diputat ja se 'n guardará com d' escaldarse.

P. K.

QUESTA setmana suspenem l'anís de *frare*, perque l'anís, ab l'ayga bullenta que doném en l'article, francament, no diu.

Los hi demaném un xiuet de paciencia per aquesta setmana.

En los altres números los hi donarem si per cas la raccio correspondent.

Lo bisbe de Urgell ha prés possessió de la Vall de Andorra.

En l'allocació diu que ho fá sense prejusgar les qüestions pendents, salvant empero 'ls seus drets y cobrando siempre de acuerdo y en perfecta armonia con el príncipe francés.

Lo Sr. Bisbe de Urgell a la quènta va molt atrasat de notícias.

Sàpiga per lo que puga convenirli, que á Fransa ja fá 11 anys que no hi ha príncep, sino Repùblica.

Y per si necessita alguna cosa pot dirigirse á M. Grevy qu' en l'actualitat es lo president, y que á pesar de ser republicá, es una persona molt amable y molt ben criada.

*** * ***
Lo bisbe de Urgell parlant del príncipe francés me recorda aquell capellá (potser era de la seva diòcesis), que anant pèl carril, y ficant basa, sense que ningú l'hi demanés, en una conversa sobre la política de 'n Bismark, va dir tot refunfunyant: «Bismark... Bismark... Bismark... Jo encare voldria veure com existeix aquest Bismark...»

Lo diputat Sr. Vivar, en plé Congrés s'alsà y demana al govern que presenti la nota de las irregularitats que havia promés.

Lo ministre de H. sendra respon que retxassa la paraula irregularitats, per considerarla impropia.

Lo Sr. Vivar: «Té rabò'l ministre: la paraula irregularitats es impropia: d' aquí en avant ne diré robó ó llanotrici á secas.»

Los neos de Fransa han comensat a fer corre menades ab lo busto del conde de Chambord, qu' es l'Avi Tercer de aquell país.

Al alrededor del busto s'hi llegeix: «Henrich V. rey de Fransa.—Ja vindrà.»

Nota: al any 48 ván fer 'lo mateix, y encare l'esperan.

Lo dia dels Reys los gallegos de Madrid surten pels carrers ab escalas y atxes enceses, fent veure que ván á esperarlos.

Al més burro de tots, los altres l'hi donan entenent de pujar dalt de l'escala, qu' ells l'hi aguantan, per veure si 'ls Reys venen, y un cop es adalt deixan caure l'escala, y al pobre gallego que hi ha pujat, si no l'hi fan veure als Reys l'hi fan veure en cambi las estrelles.

La major part dels gallegos diu que aquest any ván reunir-se davant del ministeri de la Gobernació, y ván obrar santament, en concepte de un periòdich.

«Hi ha ningú, diu aquest, que haja anat á esperar 'més reys que D. Francisco Romero Rodeado?»

A una colla 'ls ván donar entenent que si anaven á Palacio 'ls darian una bona propina.

Ván anarhi tots bruts y enmascarats, y la propina que ván donarlos ván ser durios á la prevençió.

Vels'hi aquí una colla de gallegos que sense pujar á l'escala ván caure tots.

L'any passat lo brigadier Daban vā presentar una proposició al Congrés, demandant que tots los joves á qui 'ls toqui la sort de soldats y 's trobin seguit una carrera ó exercint una professió que puguen perdre, se 'ls permeti agregar-se als regiments de infantería que guarneixin la capital ahont estudihi en classe de rebaixats.

Al govern aquesta proposició no vā semblarli bé y la majoria vā retxassarla.

Aquest any en Daban tornarà á reproduirla, y es de creure que tornarà á ser retxassada per lo mateix qu' es una cosa justa.

Si 's concedia aquesta ventaja, molts joves que avuy se redimeixen anirian á servir, y al govern no l'hi convé.

La política conservadora es com certas donas. Necesita homes y diners.

L'empresa del Principal ha fet un va-y-tot ab lo ball *Clorinda*.

Decoracions, trajes, balls y combinacions... Allá demanin.

Es un dels espectacles més suntuosos que s'han presentat á Barcelona, y jo que sempre 'm desvello pèl b è dels meus lectors, no puch mènos que suplicarlos que dongan una passada pèl Principal.

Los diputats catalans, segons sembla estan exasperats, perque l'govern intenta acabar de arruinar à la marina espanyola suprimint lo dret diferencial de bandera á Cuba.

Alguns fins diuhen que votaran contra l'govern.

D'altres n'hi ha que prometen abstenerse.

Los uns se despullan de l'influencia oficial y pit al aygal.

Los altres tractan de nadar y guardar la roba.

Abstenir-se de votar es un vot mènos: votar en contra son dos vots: lo vot que pert lo govern y 'l vot que guanyan las oposicions.

Respecte als que votan en contra, 'ls donaria las gràcies.

Are, tocant als que s'abstenen, jo també m'abstindria.

M'abstindria de votarlos un altre cop que 's presentessin.

Un aplauso al Ajuntament de Blanes, compost de demòcratas, que cada mitj any imprimeix y fa repartir clars y detallats los comptes de la seva administració.

Aquesta conducta es la millor propaganda.

La democracia significa llum y claretat.

Alguns diputats militars s'han escandalisat perque l'govern ha cedit un quartel als frares.

Senyors, no hi ha que alarmar-se. Un quartel é un convent i qué té mès?

En un convents hi fá l'exercici, s'hi reparteix lo ranxo, quan s'alsà una partida 'n surten bons cabecillas, y fins dels frares no fá qual qui 'n diu la milícia del Señor.

Segueix lo capítol del amor del govern als frares: A Elche hi havia un convent que desde l'any 34 servia de hospital.

Han tornat los frares y se 'ls ha regalat lo convent. Los frares, homes que s'abstenen per l'amor al próxim, s'han instalat en los baixos y en lo pis principal.

Y en quant als malats no 'ls han tret: se han contentat portantlos á las golfas.

Aixis si 's moren se trobaran més aprop del cel.

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—De Sabadell nos diuhen que hi ha un mestre novici que malmet á las criatures á copia de practicar aquell antic principi. La letra con sangre entra.—Avis als parets de família.

De Vich nos diuhen que 'l Jusgat enten en una causa contra un subjecte venedor de sants y quadros, que segons sembla vā abusar de una noya de 12 anys. Aquest fulano ha sigut oficial carlista, y tota la capellanada s'interessa per ell. Afortunadament l'assumpto está en mans de aquell celós jutje de primera instància, y no han de valer esforços ni influències perque la justicia deixi de ser lo qu' es justicia cega.

Advertim al Administrador de correus de la província, que 'l carter de Cardona s'empena en cobrar lo quart per passar 'ls periòdichs, en contra de lo que la ley ordena.—Nos diuhen també que 'l vicari regent de la Comunitat, ex-oficial carlí, s'entrete 'ls diumenes á la tarda a treure á fora 'ls noys del poble, ensenyantlos á jugar á fer guerra entre carlins y tropa. D'en tant en tant se permet tirar al blanc a una figuera, y per cert que ab una mica més l'altre dia clava una bala al propietari del arbre.—Aquestes aficions bèlíciques las recomaném á la política d'en Cánovas. No podrian treurel de vicari y ferlo entrar de sargent instructor en qualsevol regiment?

Mosen Martinet de Pont de Vilomara continua fent de las sevases. L'altre dia, mentres deya la missa uns forasters recorrián l'iglesia contemplant los altars ab minuciosa atenció. Al girar-se Mosen Martinet per dir *Dominus vobis cum* vā exclamar: —Valdrà més que en lloc de enrañar y seguir mirantohissen la missa. Los forasters ván continuar l'inspecció com si no l'ha quesin sentit, y Mosen Martinet ab quatre rebolades se treu la casulla, l'estola, l'alba y fet un lleó y ab la mà dins de la butracà, s'encara ab los forasters, diuhentlos, «si no surten de aquí de bonas en bonas sortirán de malas en malas.»

Davant de aquest rector nerviós que treca la missa per

dir quatre desvergonyiments, hem de fer com los andaluzos y exclamar: «Que viva la grasia de-Dios».

LA CANSÓ DEL CONCEJAL.

Deixeuves de saragata

y música celestial:

ne hi ha res, parlant en plata,

com poguer ser concejal.

Jo 'n socb, y no 'm canbiaria

si sempre 'm marxes així,

ni ab lo rey de Moreria,

qu' es ja tot lo que 's pot di.

Rigauvos d'aquests que 's creuen qu' es un cirrach de molt pés,

es perque 'ls pobrets no veuen que tot le dret y revés.

Si 'a fossin ja no ho dirian;

iques y tal!

Qui es que no tasta y no confessa lo bo qu' es ser concejal?

Jo avants de serne tenia botiga... no sé de què;

ja ni sé lo que venia,

y á fé que ni ho vull sabé.

Lo cas es que treballava,

y no adelantava un pas,

y ningú 'm reverenciava,

ni de mí 's feya cap cas.

Ara fins g'sto casaca

quan vaig a la professió,

y al pit hi porto una placa

y se 'm té per ua senyó.

Molts envejosos murmuraren:

—vaya un mal!

Y donchs que, ¿qué no vol mèrit arribà á ser concejal?

Lo que xoca es la manera

com estém tots avinguts:

no hi val pas ni en Pau ni en Pere

per trobàns desprevinguts.

Si un de nosaltres diu: —Raves!

tots dihem raves! desseguït.

Si a'un altre l'hi acui dir: —Fahas!

tots 'fabas' com ell hi ha dit.

Los contraris se sulfuran

eridant com uns tabalots,

però per xo no 'ns apuran:

ells rahens, nosaltres vots.

Aquesta es la nostra forsa,

que es natural!

Sense bona disciplina

¿qué farà 'l ser concejal?

No falta gent maliciosa t'hi regaix, es que

que s'entrete fent xixiu, es que

parlant ab veu misteriosa, es que

que si 's conta... que si 's diu... que

que es natural!

Y xerran, sense saberbo,

de certs tractes, de certs fums,

del parc, del matadero,

de las rifas, dels consums...

Això molts cops me mareja,

però 'm repenso al moment:

tot això no es més qu' enveja

y miseria de la gent.

Que diguin ells lo que vulguin...

Iva com cal!

A las penas, arrossadas,

que per xo soch concejal.

Y ves á m' á mi que m' importa

que apujin lo vi y lo pa,

que la industria estigu morta,

que no 's pugni treballá!

Com que sempre estich de gresca

y á mi l'olla sempre 'm bull,

jo m'ho prench tot á la fresca

y m'ho miro de regull.

Hi ha pesta? Tant se m' endona,

¡Fa fret? No 'm té ab

Lo general Moriones lo dia avants de morir vá celebrar una conferencia ab en Cánovas.

També 'l Sr. Ayala, 'l dia avants de caure malalt de mort, havia celebrat ab en Cánovas una conferencia.

Ja 'u saben. Si estiman la pell, lo dia qu' en Cánovas los hi digui alguna cosa, girin l' espalda y no l' hi tornin resposta.

En Cánovas tracta de obsequiar als seus amichs de la majoria ab un té.

Ja fá temps que ab una cosa així los porta contents y enganyats.

—Té.

—Dona.

Si may venhen un gos, encare que no l' conejan, y l' diuhen «Té», de segur que 'l gos s' atura y comensa á mirarlos plè d' atenció y remenant la qua.

Y sense voler ofendre á ningú, 'ls amichs de 'n Cánovas tenen, quan no altra cosa, la fidelitat del gos.

Lo conde de las Almenas ha publicat un folleto demanant vint anys de poder per en Cánovas del Castillo.

Es molt facil que aquest folleto dels vint anys siga declarat obra de text en totes las oficinas.

Y obra que fá sortir de text, en tot lo país.

Una pregunta:

¿Qué val més un pelut ó un pelat?

Resposta: Un pelat.

—A veure com m' ho fás entendre.

—Un pelut val set rals, y un pelat val sempre un ral més de barber.

Los neos de Madrid han enviat una carta á un bisbe francés, que á més de ser bisbe es diputat de la Càmara republicana, dihentli qu' ells se desentenen de la política, y que no farán res més que defensar los principis religiosos.

Los neos son així: 'l héroe del As d' oros es un mal menjar y vá indigestarse'ls.

Yá copia de tornals'hi á la boca, al últim l' han vomitat.

Pero com que son gent de barra y pochs escrúpols, lo dia ménos pensat se menjarán á n' en Jaume, y ¡viva la gresca!

No faig menció dels robos y morts de guardiacivils que hi ha hagut aquesta setmana.

Tothom ja sab que el país se alimenta de principis conservadors, y amigo, aquesta es la salsa correspondiente.

Una salsa picant.

Al Congrés de jurisconsults no s' entenen. Los uns voldrian discutir lo dret català, y 'ls altres voldrian posarlo fora de discussió, com lo misteri de la Santíssima Trinitat.

Lo cert es que tot sovint hi ha sessions ruidosas: y discussions empeñadas, y qu' encare no s' ha entrat ni es fácil que s' entri al fondo de la cosa.

Es alló que diuhen! Si dos advocats no s' entenen qu' farán un centenar?

A un poble de la província de Palencia vá entrarhi una partida de 20 lladres cometent tropelias y atrocitats.

Entre altres coses vén presentarse al Notari, y van robarli tot lo que tenia.

Per ferho bè no habian de deixarli més que un tinter y la ploma y un full de paper sellat, dihentli:

—Ja 'u veurá Sr. Notari, are dongui té.

—De qué?

—De alló que diu lo discurs de la corona: de que a Espanya no hi ha ningú aixecat en armes, y de que no pot ser més immensa la felicitat conservadora.

Sembla que un senador tracta de presentar un projecte de llei contra l' usura.

Jo 'n presentaria un contra l' usura del poder, y 'ls conservadors haurian de renunciar als interessos.

La despedida de la Patti vá ser causa de algunes presons. Terminada la representació del Barbero la célebre cantant vá ser cridada á las taules y l' orquestra vá tocar la Marxa real.

Alguns filarmònichs, sens dupte perque aquells compassos no figuraven á l' òpera, varen protestar, y la policia vá agafarlos.

Ja 'u sabiam. Anant á sentir la Patti, sempre s' exposa un hom' á pagá 'l pato.

Negocis:

Lo ministeri de la Guerra vá vendre's uns terrenos á 90 rals lo pèu quadrat, en una situació que s' pagan sempre á 160 rals.

Y dispensin si no faig cap comentari; ja se 'n cuidará algun diputat.

En qüestions de pèus de terreno, s' hi ha d' anar ab pèus de plom.

Un amich mèu tractava de casarse, y 'l capellà que l' examinava de doctrina vá preguntarli:

—¿Quantas son las derràries del home?

Lo mèu amich vá respondre.

—Son quatre: mort, judici, infern...

—¿Y la quarta?

—Infern y... matrimoni.

A casa de un perruquer s' asséu un jove á la cadira y demana que 'l hi tallin los cabells.

—Esculti ¿com los vol? pregunta 'l fadí.

Y 'l jove respon:

—Déixime 'ls una mica més llarchs.

Un sastre molt cumplimentós deya un dia á un parroquiá:

—Jo ¿que vol que l' diga? ab certas personas soch molt tocat y posat. No tinga por que á un caballer jo 'l hi demani may les quartes.

—¿Y si no paga?

—Ja veurá; si no paga com que ja haurá deixat de ser caballer, llavors soch capás de citarlo y ferlo compareixé á Sant Gayetano.

Una criada á un avaro:

—Necessito quatre quartos.

—Perqué?

—Per comprar mantega fresca.

—Fresca... fresca... Vaya uns requisits. Aqui tens dos quartes y pòrtala rancia.

Dos amichs antichs que no s' havian vist de temps, se troban al mitj del carrer y entaulan la següent conversa:

—¡Ola Geronil! ¿Com estém?

—Molt bè, y tú Bernat.

—Perfectament.

Al cap de un ratet d' enrahonar de assumptos insignificants, diu l' un:

—Vaja, adéu, me 'n vaig á ca 'l metje, que avuy l' ofech m' apreta.

—Jo també hi vaig: tinc un dolor als renyons que 'm crucifica.

Per la Rambla passa un jove á caball, tot sacsejantse, per la rabò de que munta molt malament.

Un cotxero de la tranvia, molt desvergonyit l' hi diu:

—Ep, senyor: si 'm vol creure á mí, baixi de l' imperial y fíquis al interior, que anirà més segur.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Silaba.
2. ID. 2.—Profundo.
3. MUDANSA.—Noya, toya Moya.
4. ENDEVINALLA.—Almanach y Dietari.
5. TRENCÀ-CLOSCAS.—Sabadell.
6. QUADRAT DE PARAULAS.—A r a m
R i t . a
A t a c h
M a c h o
7. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Sogra.
8. GEROGLÍFICH.—Cassolada d' alas, cassolada d' ossos.

Ha endavatinat totes las solucions. Xarrapeta: 7 Exbolea n.º 2, 6 J. E. Puntarri y Pau dels Timbals; 5 Manco y N.

P. R.; 4 Noy del Sarau, Mirinyac y Palitroques; 3 Pageset; 2 Marques cuynat y 1 no més Noy de la Bordeta.

XARADAS.

I.

M' agrada molt la primera, també la mèva segona, la tercera es una lletra qu' entre las vocals se troba. Lo total es lo nom d' una molt respectable persona, qu' un dia, molt poc felis nos vā d' una mala estona.

TIJA XICH DE M. DE R.

II.

Un tot avuy he deixat á un tercera senyor segona, y he sapigut per la Pona qu' en un prima l' ha empleat.

J. E. PUNTARRI.

ENDEVINALLA.

No soch corder y tinc cordas, tinc fusta y no soch fuster, tinc vèu y no soch persona: endevina que puch ser.

LINO VELICUR RABAF.

MUDANSA.

Tot tenen molts animals, Tot se troba apropi dels rechs, molta tot se necessita per riure ab aquest govern.

PINTADE.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

Sustituir los punts ab números que sumats vertical y diagonalment donguin un total de 42.

PAU PONS.

TRENCA-CLOSCAS.

Aglá, Amargós, Fonollar, Estruch, Llastichs, Nas Nou, Oli, Tallers.

Posar aquests noms de carrers en columna de modo que las primeras lletras donguin lo nom d' un carrer de Barcelona.

LO DEL LLOBRGAT.

GEROGLIFICH.

San San

San X San

San San

UN RECOLETO.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinalles dignas d' insertarse 'ls ciutadans Pau Salà, Tija Xich de M. de Reus, Noy de la Bordeta, Satlat, N. P. R., Pere de la Galindayne y Fadri extern.

Las demés que no s' mencionan no ns serveixen com tambo lo qu' envian los ciutadans L. P., Dos caparitzos, Lluís Claramunt, D. Martí, P. A. G. Tarrasa, P. C. Ripoll, Lluis Claramunt, Tony Grice, Casat de Nou, Tomàs dels entrebancs, Tambor major, Anònim y Xiquet de Valls.

Ciutadà. Están bés las mudansas; pero respecte als epígramas nos sembla haverlos llegit en algun puesto.—Pageset: Hi anirà una combinació y un quadrat numèrich.—Ex-boles n.º 2: Insertarem un geroglífich.—J. E. Puntarri: Lo que 'ns envia escrit en vers encare que ben combinat està mal versificat: la conversa y 'l trencà-closcas estan bés.—Llarch y Prim y C. a.: Idem las dues conversas de vestit.—Eudald Sala: Lo pensament de la poesia està bés; lo que no 'n'està tantes es la versificació.—Pageset: Insertarem la mejor part de lo que 'ns envia.—A. Solà y Vidal: Queda acceptat l' article que 'ns remet.—Tirabí: Lo logogrifa y 'l problema hi aniran; dels epígramas no potprofitarse'n més que la sustància; respecte als versos es impossible.—Un Recoleto: Ho insertarem tot mènos los epígramas que son massa llapisos.—Antonet Teixidor: Hi aniran lo quadrat y 'l tercera.—Ciutadans S. Sanjoan, J. C. Molins de Rey y J. S. Navarros: Lo que 'ns notificant en las seves cartas no val la pena de ocupar-se'n.—P. R. Sabadell.—Corresponsal de Prats V. S. Vich y M. R. Barcelona: Ja hauran vist que les notícies que se serveixen comunicarnos figuran en lo present número.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

ab xaradas, epígramas, endavinalles y fins guisats per las cuineras.

Gran asurtit per tots los gustos y tots las fortunas.

Dibuixos variats, cremos perfectes, incrustacions d' or, formes distints y elegants, tamanyos de totas classes y preus baratissims, desde 2 rals fins á 18. Tot això ho trobarán en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin á veure's y se convenceran que no exagerém.

VENTA AL POR MAYOR Y MENOR. Als corresponents s' otorgan grans rebaixas

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre, 21 y 23.

... escequisi així que no se li podran veure

CONTESTACIÓ AL DISCURS DE LA CORONA.

(Arreglada per sombras xinescas.)

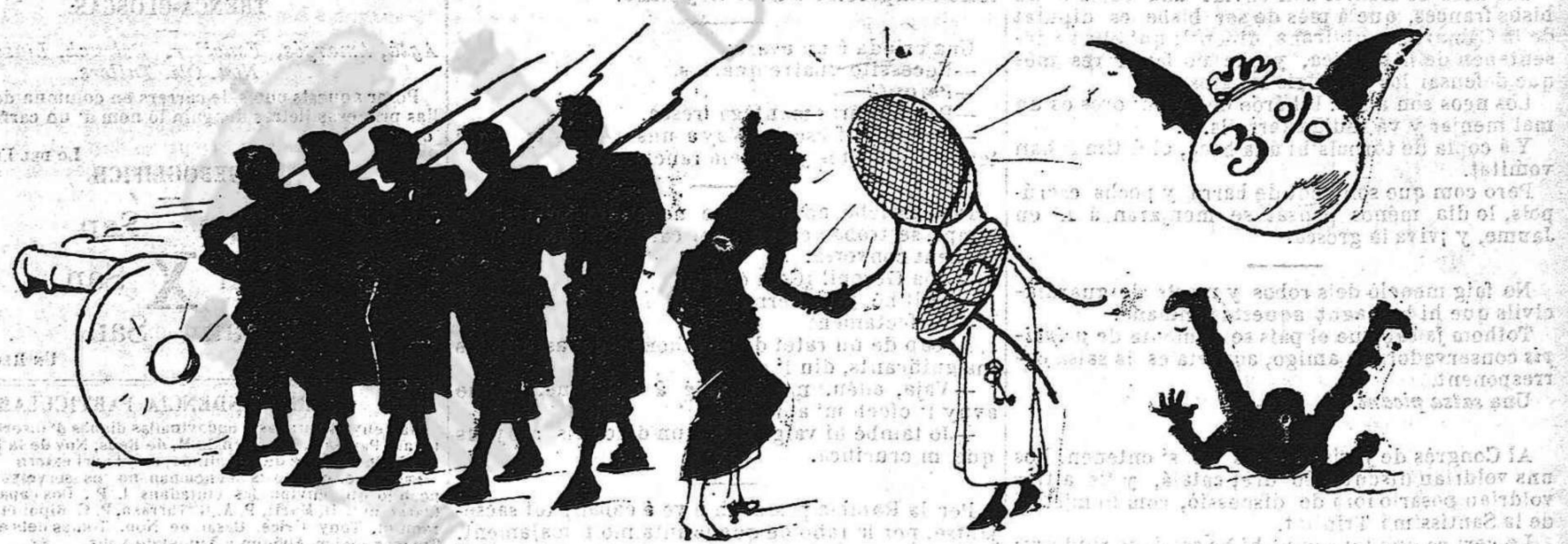
...Sosegadas las civiles discordias que ensangrentaban el suelo de la noble Espanya...

...Vése la prosperidad renacer por doquier...

...Y crecer las fuerzas del país...

...Entretanto los diputados de la nacion han oido con satisfaccion...

...Que vuestro gobierno ha iniciado importantes negociaciones en Europa...

...Las buenas relaciones de España con la Santa Sede...

...Estos valores exceden de lo que representan...

...El elevado propósito de fortalecer el presupuesto acrecentando los ingresos públicos con nuevos impuestos...

...Sin imponer mayores cargos al suelo nacional...

...Y Don Antonio se chupará la breva por los siglos de los siglos. Amen. (Aixó no ho diu pero ho vol dir.)

